

NAŠ GLAS

**Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev**

za Slovenijo v Ljubljani.

Cena posamezne številke 2 K 50 vln.

„NAS GLAS“ izide vsak četrtek.

Celoletna naročnina K 100.—

Polletna naročnina K 50.—

Četrletna naročnina K 25.—

Za inozemstvo je dodati poštnino. Oglasi
po ceniku.

Uredništvo: Ljubljana, Rimska cesta številka 20/II. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je pošiljati samo uredništvu v Ljubljani.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/J. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

1844

1921

Kralj Peter Veliki Osvoboditelj.

Končan je nov ep, ki ga je spesnila Usoda. Ta ep je prekrasen, poln lirskih, nežnih, čustva bogatih in zelo dramatskih, razburjenih in razburljivih, solz in krvi, strašnih muk, bojev, bede, groze in smrti nasičenih prizorov. Plemeniti možje in žene, vzor junaki in modrijani, iz najnižjih in najvišjih narodnih slojev sinovi in hčerke nastopajo v tem epu, a tudi lovci in morilci, strahopetci, svetkarji in izdajalci. Tema, mrak, zarja in polna luč najvišje stoječega solca, najgloblje ponižanje in največje povišanje ter veličastna smrt sredi najsijajnejšega triumfa: vse je pesnikinja Usoda razdelila, stopnjevala in zaključila ter zaokrožila efektno, mojstrsko, z nedosežno poetsko silo. Homerova Ilijada in Odiseja ter Nibelunška pesem so dobile tovarišico, najmlajšo, a najlepšo, najplemenitejšo: junaško pesem Jugoslaviite, ki ji je glavni junak naš prvi kronani in pomaziljeni, svobodno izvoljeni in svobodno priznani kralj Peter Veliki Osvoboditelj.

Bil je kraljevič, carski ruski paž, nato izgnanec, begunec, četaš Petar Mrkonjič. — francoski častnik radovoljec — nato pisatelj, prevajalec najmodernejših socialističnih angleških, francoskih in nemških znanstvenih del — beden žurnalista, ki je izgubil že po jedva 7-letnem srečnem zakonu nad vse ljubljeno, bistroumno ženo — vdovec, ki se ubija s peserom za preživež svoje dece, nato kar čez noč srbski kralj, soglasno izvoljen po Narodni skupščini in po vsem narodu enoglasno na prestol deda Črnega Jurja poklican — potem maščevalec Kosova, zmagalec Turčije — osvnetnik Sjlivnice, kaznovalec bratske neznačajnosti in izdaje! Ogromno tragičnih in veličastnih epizod, že vsaka posamezna vredna cellega moža! A on jih je doživel, preživel, začel in dovršil vse zapored sam!

Peripetijam pa je sledila nova, nad vse grozna ter nad vse krasna. Mogočna Avstro-Ogrska naskoči malo, smešno malo Srbijo, da si jo položi preko kolena

ter jo našeška. Kakor s paglavcem, ki je ubil okno, je hotela silna in nadošabna Avstro-Ogrska postopati s Srbijo, jo ponižati in s sramoto uničiti v mednarodnem svetu. Toda paglavec je zgrabil ošabno mogočilco, ji priložil zdesne in zleve strašnih klofut ter jo brcnil preko meje.

Ni je bolj junaške in bridko komične dogodivščine! Tako je tudi humor v Petrovem epu zastopan sijajno.

Tedaj pa se razplete zopet nova peripetija: pretepena in obrcana Avstro-Ogrska si kupa izdajalca Bulgara, da zasedi Srbijo bodalo zahrbtno! In še ne dovolji Avstro-Ogrska izročiti vrhovno poveljništvo svojih armad tujim, velikonemškim generalom, blamira pred vsem svetom svoje častnike in stratege ter se daje Nemčiji uporabljati kot glup cepec! Nemci privlečejo še svoje moderne Nibelunge in poganjajo z brzostrelkami strahopetne avstro-ogrške polke, na Srbe. Od treh držav naskočena Srbija postane to-

rišče nemških, avstro-ogrskih in bolgarskih kanibalščin; srbska zemlja je v posesti sovražnikov od skrajnega severa do skrajnega juga!

Toda nepremagan je ostal kralj Peter s svojo armado. Pobegnil je iz lastne države, pobegnil v strašni zimi preko grozljivih alpskih gorskih divjin, da se pripravi na nov boj. Cela tri leta se je pripravljala, potem pa je s solunske fronte udaril na Bolgare ter jih razpršil in prisilil h kapitulaciji. In nato je s pomočjo antantnih in ameriških slovanskih čet naskočil nemško-avstrijsko fronto, jo prodril, vrzel iz Srbije v čudovitem elanu ter osvobodil svojo državo do Save, Drave in Drine.

Poziv O. Z.

Dodatno k pozivu narodnega poslanca in predsednika O. Z. g. prof. Reiserja, priobčenemu v 32. številki našega glasila, prosimo ponovno vse pri O. Z. včlanjene organizacije, da pošljejo čim prej, gotovo pa do 31. t. m. pismene protipredloge k predlogu zakona o drž. uslužbenih.

Opozorjamo, da je O. Z. prejela od beograjskega činovniškega združenja vabilo k anketi, ki se vrši 17. septembra t. l. v Beogradu, in da mora imeti predsednik prof. Reiser v rokah ves material, ki se tiče nove službene pragmatike, v rokah najkasneje 10. septembra. Na želje posameznikov, ki jih objavlja od časa do časa naše glasilo, se O. Z. pri redakciji protipredlogov ne bo mogla ozirati. K posameznim členom zakona že formulirane protipredloge naj sestavijo organizacije tako, da bodo napisani za vsak člen zakona na posebni polpoli in opremljeni z nazivom predlagajoče strokovne organizacije.

Časa za razmišljanje, kako prilagoditi novo službeno pragmatiko, da bo najbolje ustrezala našim pokrajinskim odnosom, je bilo dovolj in predlog zakona mora biti vsakemu naročniku »Našega Glasila«, ki list res tudi čita, do podrobnosti znan. Pričakujemo, da se bodo protipredlogi gibali v okviru splošnosti, ki bodi osnova zakona in da ne bodo vsebovali zahtev, ki jim ne bo mogoče ugoditi. Da o predlogu zakona ne bo odločevala samo naša O. Z., je jasno — in s to okolščino moramo računati v prvi vrsti.

Prosimo torej še enkrat: Hitite, da ne bo pozneje brezplodnih rekriminacij in neopravičenih očitkov!

Osrednja Zveza javnih nameščencev in upokojencev za Slovenio.

Izpreminjevalni predlogi

k osnutku zakona o državnih uradnikih in službenikih.

Priobčujemo v nastopnem popolnoma objektivno in brez navedbe organizacij nekaj izpreminjevalnih predlogov k osnutku službene pragmatike. Sodbo prepuščamo dotičnemu odseku O. Z.)

Oddelek V. tega osnutka je zelo vreden, ker razpravlja o »Penzijah«, kajti v tej zadevi je vsak posamezni službenik prej ali slej prizadet in ako se danes nemu doslužencu godi krivica, se zna že za par let isto zgoditi drugemu uradniku, ki slučajno še služi.

Uradnik je prvi in glavni steber močne države, ker izključno njej služi in jo s svojim poštenim, nepristranskim in umotvornim delom utrjuje in olepšava (!).

In še dalje je poslal svoje polke, v Bosno, Hercegovino, Črno Goro, na Hrvaško in Slovenijo prav na Koroško in Prekmurje. Ustanovila se je Jugoslavija, ki je soglasno in prostovoljno priznala Njega za svojega kralja: njegov mladostni sen je bil uresničen!

Niti tri leta ni užival sreče in ponosa, da je prvi kralj Jugoslavije. V ponedeljek so ga pokopali v cerkvi v Topoli tik deda Karagorgia. Ležati tam je bila kraljeva največja želja, ko je bil še knez izgnanec. Kot kralj je zahajal na počitnice najrajši v Topolo in ostajal je ondi cele mesece; med vojno l. 1914. in 1915. je živel v Topoli in zdaj počiva ondi mrtev, a v svoji slavi večno živ.

Zato je pa sveta dolžnost ljudoljubne države, da svoje uradništvo v aktivni službi in v zasluženem pokoju povsem primerno preživlja in s tem sama sebe krepi. Ker so pa potrebe upokojenca ravno takšne kakor aktivnega uslužbenca, bi se morale pokojnine odmerjati splošno in nepristransko po novih dinarskih in ne deloma po starih kronskih mezdah. Posebno bi ne bilo gledati na to, ako se je izvršila upokojitev pred reformo ali po njej, ker je to samo slučaj, ki ne more eliminirati dolžnosti države do primerne oskrbe njenih doslužencev.

Kakor so cene v par letih neizmerno poskočile, tako je tudi možno, da v kratkem zopet padejo.

Umestno in povsem pravilno bi bilo torej, da se pokojnine uravnajo vedno po obstoječih stalnih plačah, te pa po dejanskih in časovnih razmerah.

Člen 178 naj bi se torej glasil:

»Pokojnine, ki jih uživajo penzionirane osebe po dosedanjih zakonih in obiteljski dodatki se preuredijo in odmerijo ob upoštevanju službenih let, po tem novem zakonu.

Člen 16. Službenik pripada kategoriji, v kateri po predpisani kvalifikaciji služi.

Odlično ocenjeni službeniki nižjih kategorij imajo le po dovršitvi strokovnih izpitov ali po 6-mesečni dobri uporabi v višji kategoriji pravico do imenovanja in uvrstitve v višje kategorije.

Člen 21. Drž. službenik se ne more imenovati v nižjo kategorijo in na nižjo stopnjo od one, ki jo že ima.

Člen 28. Doba, provedena v službi podčastnika, se računa za periodsko povišico v vseh kategorijah cela.

Utemeljitev izpremembe.

Ad člen 16. Dosluženi podčastniki, ki so bili v vojski ali žandarmeriji zaposleni v raznih pisarniških (administrativnih, konceptnih in računskih) strokah in so izvrševali v splošnem delo civilnih uradnikov s srednješolsko izobrazbo, ter so z večletno pisarniško prakso v navedenih strokah in kot marljivi in vztrajni samouki dosegli, da se jih je tudi v državni službi namestilo kot uradnike v raznih strokah, tudi na mestih, ki pripadajo maturantom.

Če se upošteva nadalje dejstvo, da taki strokovno v vsakem oziru uporabljivi uslužbenci, četudi z manjšo šolsko izobrazbo, glede službene uporabe za tovariši maturanti popolnoma nič ne zaostajajo, je pač upravičeno, da se pusti glede napredovanja tudi v bodoče prosta not tistim, ki so si kot samouki z lastno pridnostjo in večletno pisarniško prakso potrebno znanje pridobili.

Člen 21. Zaradi jasnosti je treba tudi navesti »v nižjo kategorijo«, ker se zna

Končan je veličastni ep, ki ga je spesnila usoda. V tem epu pa se omenjajo tudi Slovenci, prvič kot narod volje in misli. Letargični, brezkrvni, zmedeni in v svoji bicantinski avstro-ogrski dinastični vzgoji otopeli Slovenci (o ne vsi, nego le njih manjši, a najboljši del!) so v kralju Petru prvič zaslužili moža, ki jih vodi pravo, edino rešilno pot. In šli so za njim, že pred vojno in med vojno...

Tako igramo v tem grandioznem epu tudi Slovenci vsaj majhno, majčeno ulogo. Zasluga za to pa je le pokojnikova.

Pokoj veliki duši heroja — filozofa Petra Osvoboditelja!

★

pripetiti, da bi drž. uslužbenca sicer ne uvrstili v nižjo stopnjo, pač pa v nižjo kategorijo.

Ad člen 28. Doba, provedena v službi podčastnika, naj se všteje za periodsko povišico zaraditega v vseh kategorijah cela, ker nikakor ni pravično, da bi bil od podčastnika imenovani uradnik uvrščen v nižjo plač. stopnjo kakor poduradnik, oficijant, pisarniški pomočnik ali sluga z jednako civilno službeno dobo.

Vsled vojne je bilo mnogim podčastnikom šele po 20 letni službi v vojski mogoče, prestopiti v civilno drž. uradniško službo, medtem ko se nahajajo nekateri uradniki z manjšo šolsko izobrazbo, ki niso bili vojaki, že od 17. leta svoje starosti v civilni drž. službi in bi bila skrajna krivica, ako bi se doba podčastnika, provedena v vojski, pri vštetju v periodske povišice manj upoštevala, kakor civilna.

Predlog glede vštetja službene dobe v vojski gotovo ni pretiran, ker so od podčastnikov imenovani uradniki tudi v vojski vršili uradniško službo »razna računska, administrativna in konceptna dela«, torej posle, za katere se v obč. vporablja častnike.

Raynotako so vršili podčastniki žandarmerije iste pisarniške (konceptne) posle, za katere se v mestih — v Srbiji in Črnigori pa tudi na deželi — uporablja policijske uradnike.

Vsak podčastnik je v civilni službi skoraj vedno v drugi stroki zaposlen, zato ni pravilno, da se v členu omenja »če je vršil službo v isti stroki.«

Če bi se doba, provedena v službi podčastnika, samo tedaj upoštevala in vštela v periodsko povišico, če je vršil tudi v vojski službo v isti stroki, potem bi bila usoda podčastnika pač žalostna in bi prišel na ta način od podčastnika imenovani uradnik, po 20-letni službeni dobi v vojski, v nižjo plač. stopnjo kakor sluga po 10 letih civilne službe.

(Kolikor se bodo poedine organizacije ali posamezniki oglašali, bomo z objavo sličnih predlogov nadaljevali. Naslavljeni pa takih dopisov ni na uredništvo, marveč na O. Z.)

O. Z. in U. J. U., poverjeništvo Ljubljana.

Med O. Z. in U. J. U., poverjeništvom Ljubljana so nastala zadnje mesece neljuba nesoglasja, ki jih je povzročilo naše strokovno glasilo »Naš Glas«, in ki so se med obema organizacijama končno poravnala. V naslednjem priobčujemo v znišlu sklepa ožjega odbora O. Z. za devno korespondenco:

Št. 264. Ljubljana, dne 27. aprila 1921.

Osrednja Zveza javnih nameščencev in upokojencev v Ljubljani.

Udruženje jugoslovenskega učiteljstva, poverjeništvu Ljubljana, je sklenilo na seji ožjega sosveta dne 21. t. m., da izstopi s I. majem t. l. iz naslojne organizacije in utemeljuje ta svoj korak sledeče:

Cim so se učiteljstvu regulirale plače, pričeli so se pojavljati v »Našem Glasu«, ki naj bi služil kot skupno stanovsko glasilo vseh organiziranih javnih nameščencev, torej tudi učiteljstva, razni napadi skrajno neokusne primere itd., česar naše Udruženje ni moglo prezreti in mirno prenašati.

Opozarjali smo na to neumestnost in neokusnost potom svojega strokovnega glasila »Učit. Tovariša«, obveščen je bil opetovano bivši predsednik Zveze in urednik »Našega Glasu« osebno, kar pa vse skupaj ni pomagalo, ker se je s sličnimi napadi še nadaljevalo.

Toliko v pojasnilo. Zajedno je dobil naš blaginik naročilo, da poravna vse dosedanje članske obveznosti.

Udruženje Jugoslovenskog Učiteljstva — Beograd, poverjeništvu Ljubljana. — Strokovni tajnik: Rudolf Dostal l. r. — Poverjenik: I. Jelenc l. r.

Osrednja zveza javnih nameščencev in upokojujencev za Slovenijo.

Št. 91. V Ljubljani, dne 14. maja 1921.

P. n. Udruženju Jugoslovenskog Učiteljstva — Beograd, poverjeništvu Ljubljana.

Podpisana O. Z. priznava z obžalovanjem, da so se v njenem strokovnem glasilu »Naš Glas« objavljali četudi priletni, pa vendarle več ali manj stilistično ponesrečeni članki o gmotnem položaju slovenskega učiteljstva, ki so mogli pri večini članov p. n. Udruženja vzbuditi opravičeno indigniranost. Novi odbor O. Z. je uvidel tako v interesu Zveze kot imenega glasila nujno potrebo, da temeljito revidira svojo dosedanje, vsled razmer v bivšem odborništvu večkrat neizbrisno taktiko. Skušal bo, imajoč pred očmi sijajne uspehe drugih organizacij, pred vsem p. n. Udruženja, v smotrenosti delovanja in skupnosti ciljev slediti tem organizacijam ter tako priboriti ostalim, doslej razmeroma manj upoštevanim drž. nameščencem ugodnejše socialno stališče.

O. Z. izjavlja tem potom, da spremeni uspešno delovanje narodnih pionirjev učiteljev in njihove silne organizacije z najiskrenejšimi simpatijami in zelo obžaluje, ako je dalo p. n. Udruženju povod do izstopa ravno njeno glasilo. Zato do obeta, da vsak tak razlog za nevoľjo v bodoče izostane.

Ožji odbor O. Z. je z ozirom na cenj. dopis p. n. Udruženja z dne 27. aprila t. l. št. 264 dne 12. t. m. soglasno sklenil prositi Udruženje, da izvoli spričo nove situacije, ki je nastala v O. Z. po občnem zboru z dne 30. aprila, prijavljeni izstop preklicati.

V pričakovanju blagohotnega ukrepa beležita s tovariškim pozdravom

Za odbor: Joža Bekš, t. č. tajnik, J. Dolžan, t. č. I. podpredsednik.

Št. 297. Ljubljana, dne 11. junija 1921.

Osrednji Zvezi javnih nameščencev in upokojujencev v Ljubljani.

Širji sosvet UIU poverjeništvu Ljubljana, je sklenil na svoji zadnji seji glede na Vaš dopis z dne 14. maja 1921 št. 91 sledeče:

Naša organizacija vstopi zopet v Zvezo, ako nam da zadoščenje na onem mestu, kjer smo bili žaljeni.

Zajedno ugotavljamo, da dotični članki niso bili samo stilistično ponesrečeni, ampak stvarno žaljivi.

Udruženje Jugoslovenskog Učiteljstva — Beograd, poverjeništvu Ljubljana. — Rudolf Dostal l. r., strok. tajnik, L. Jelenc l. r.

O. Z. obenem naroča uredništvu »Našega Glasu«, da uravna redakcijo glasila, kolikor bi ta tangirala naše tovariše učitelje, v zmišlu objavljenega dopisa O. Z. z dne 14. maja t. l. št. 91, cenjene dopisnike pa prosimo, da sklep O. Z. honetno upoštevajo.

V Ljubljani, dne 21. avgusta 1921.

Za odbor O. Z. javnih nameščencev in upokojujencev za Slovenijo: Joža Bekš, l. r., t. č. tajnik, Janko Dolžan l. r., t. č. I. podpredsednik.

Zbudimo se!

Malodane v vsaki številki »Našega Glasu« so različni pozivi na sodelovanje organizacij in posameznikov v listu.

Z žalostjo pa moram konstatirati, da ravno organizacija sodnih poduradnikov in slug v tem oziru ne stori ničesar. To društvo je baje takoj po svojem porodu zaspalo in spi dalje spanje pravičnega, ne meneč se za svoje življenje.

Kar nas je članov izven centrale, ne vemo družega o njem, kot da smo enkrat priglasili pristop in plačali nekaj pristopnine in članarine; pisimo pa še dobili nobene članske izkaznice ter ne vemo, kaj imamo plačevati i. t. d.

V »Našem Glasu« ni nikoli nobenega članka, kakšno stališče zavzema društvo napram predlogu službene pragmatike, in če ga je sploh zavzelo, ne zvemo ničesar. Če vprašam po vzroku, se navadno reče, da nimajo časa. Celo govori se, da je bil nekdo pri zadnjem imenovanju užaljen in da se zato nič ne briga.

Če posameznik kaj ukrene, se reče: To se mora narediti potom društva. Društvo pa ne stori ničesar. Naši zastopniki tožijo, da potrebujejo gradiva, da morejo vse potrebno ukreniti. Razume se, da naši gg. zastopniki ne morejo uspešno delati, če niso poučeni o naših težnjah.

Torej prosim in pozivljam Vas gg. tovariši pri odboru, prekinite to opasno spanje vsaj sedaj, ko bje že dvanaajsta ura. Zavedajte se svoje dolžnosti, in to storite! Kar je ukreniti, ne bo težko uginiti. Sicer pa skličite v to svrhu občni zbor, da lahko na ta način slišite različno mnenje.

Vidi se, da zastajamo za drugimi kategorijami, n. pr. železničariji, poštarji itd. To pa zato ker je njihova služba težka. Jaz sem pa mnenja, da je služba sodnih izvršilnih organov enaka, če ne težja. Bodi eksekucijska ali pri izvrševanju kazni! Kako se opravlja ta služba, ve pač samo tisti, ki jo izvršuje. Zato je pa treba gosnoda, ki nam bodo delili kruh, v tem oziru informirati, da ga ne bomo poleg grenkega imeli še premalo.

Neki poštni uslužbenec se mi je o priiki izrazil: Vaša služba je težka in neprijetna; vsakdo, ki imate ž njim opraviti, vas gleda postrani in z nezaupanjem. Nas pa vsak z veseljem pričakuje. In to je tudi resnica. Če se govori z železničarji, se zražajo enako o naši službi. Zato pa mora posebno naša stroka zahtevati od naše uprave, da nas primerno upošteva.

Zahtevati moramo, da se nam začetne plače zvišajo poduradnikom kakor tudi slugam; enako tudi pokojnina. Gledati se mora nato, da se izboljša položaj vdovam in sirotam. Urediti se mora podurad. vprašanje, katerih naj bo 50%. Uvede naj se več mest izvršilnih uradnikov, kateri naj jemljejo iz naših vrst. Sploh naj se da slugam — ki so zmožni za uradniška mesta — priložnost, da napravijo tozadevni

izpit. Starostne doklade naj se priznajo že vsaj po 10. službenih letih. Veliko reči je še preurediti. Zato vam kličem, gg. tovariši: na delo!

Gorenjec.

S. L.

„Kranjci“ in „Štajerci“.

Po vsprejeti ustavi bo Jugoslavija enakomerno razdeljena v okrožja, kar je edino primerno in pravilno; tako bo dobil tudi jugoslovanski del Slovenije dvoje okrožij in nasprotniki ustave že govore o »Kranjcih« in »Štajercih«; ta trditev pa je popolnoma nevzdržna. Starih nazivov o Kranjcih, Štajercih, Bosancih itd. sploh več nimamo, ker so se na ta imena naslanjali le Habsburžani, ki so se hkratu glasom listin in podobnih pridobitev sklicevali kot lastniki in pravni nasledniki imenovanih pokrajin. Oktobra 1918 je pa bivši cesar Karol s svojim manifestom te pravice sam razveljavil, zato so tudi imena zginila: živela bodo pač med ljudstvom, kakor živita še danes palec in seženi, družega pomena »Kranjci« in »Štajerci« nimajo več.

Vrhutega pa modern upravnik ne deli pokrajin po teh načelih, kakor so jih delili nekdanj; nekdanj so bile reke kakor Drava, Sava, Drina, Vrba, Marica, Donava dovolj velike prometne in vojaške ovire, zato so postale tudi državna in pokrajinska meja. Dandanes pa je uprav voda z morjem vred oni faktor, ki ljudstva druži; na vodi so parniki, elektr. naprave, tovarne, pristanišča, mostovi; vsi ti objekti povzročajo živahen promet. Ljudstvo prehaja z enega obrežja na drugo, in nobeden »pameten« upravnik ne bo naredil deželne ali okrožne meje ob vodi, ker bi s tem ljudstvo oviral v razvoju, pri nas pa bi posebej še kultivirali ne samo Kranjce in Štajerce, temveč tudi nepotrebne Srbe, Hrvate in Slovence. Merilo pri taki delitvi je edino gospodarski moment: ta pa nam pravi, da Kostanjevica bolj gleda v Zagreb, nego v Ljubljano, Bela Krajina bolj v Karlovec, nego v Novo mesto, Prekmurje bolj na Medjimurje, nego drugam in torej treba okrožjem delati mejo po porečju in gorskih grebenih, ne pa na obrečju. Zato spadajo skupaj oni kraji, ki spadajo h porečju Save, in skupaj zopet spadajo oni kraji, ki jih druži porečje Drave, Mure, Vrbasa, Drine itd. Ta okrožja se morajo torej nazivati: okrožje Posavja, Podravja ali po mestih: okrožje Zagreba, Sarajeva, in ne okrožje Kranjcev in Štajercev, katere je bivši cesar Karol s svojim manifestom že sam odpravil.

Toliko v pojasnilo onim, ki hočejo tudi v takih zadevah delati zgago!

Vestnik.

Opozarjamo že zdaj člane »Društva davčnih uradnikov za Slovenijo«, da se vrši letošnji redni občni zbor 11. septembra t. l. ob 11. uri v justični palači v Ljubljani s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednika, poročilo tajnika in blaginika, 2. poročilo računskih preglednikov, 3. sklepanje o absolutoriju, 4. volitev dveh računskih preglednikov za nastopno društveno leto, 5. proračun za naslednje leto, sklepanje o članarini in nje plačilnih obrokih, 6. izprememba pravil, 7. volitev in 8. sklepanje o predlogih ter slučajnosti. Članstvo je vabljen, da za lansko in letošnje leto dospelo članarino do občnega zbora zanesljivo poravna in se hkratu opozarja, da je bila na občnem zboru 8. avgusta 1920 počenši s 1. januarjem 1920 zvišana letna članarina od 24

K na 30 K. Ker namerava društvo v kratkem izdati staležnik vseh davčnih uradnikov naj tisti tovariši, ki nanj reilektirajo, s članarino določijo tudi naročnino za status. Cena za člane 10 K, za nečlane 15 K. Važnosti staležnika ni treba še posebej povdarjati, ker razum najstarejših tovarišev danes nihče prav zanesljivo ne ve, kje in kako rangira. Članarino in naročnino za staležnik naj izvolijo tovariši poslati najkasneje **1. septembra t. l.** po položnicah, ki se jim dostavijo s posebno okrožnico. Vsem onim tovarišem, ki se udeležijo občnega zbora in ki službujejo ob progi južne železnice, bo društvo skušalo izposlovati polovično vožnjo III. razreda. V to svrhu naj javijo do **1. septembra t. l.** predsedstvu po dopisnici ime, službeni značaj in odhodno nastajo. Predsedstvo polaga na številno udeležbo letošnjega občnega zbora tem večjo važnost, ker je lansko leto večina tovarišev, ki bi se obč. zbora lahko udeležili, če že ne brez vsakih, pa vendarle z razmeroma majhnimi žrtvami, pokazala za organizacijo popolno neumejanje. Seveda bo občnemu zboru na prosto razpolago, da si izvoli agilnejši odbor. — V Ljubljani, 21. avgusta 1921. — **Predsedstvo.**

Prošnja tajnika O. Z. Ujuidno prošim posamezne tovariše in strokovne organizacije, ki se po pošti obračajo z dopisi in vlogami na O. Z., da dopise **zadostno** frankirajo. Dopise, ki se tičejo denarnih stvari je naslavljati na blagajnika g. Ivana Lavriča, višj. davč. upravitelja v Ljubljani, davčno oblastvo.

Pisarna O. Z. O. Z. je še danes brez lokala in mora tajnik opravljati vse **reš neodložljive** posle v svojem stanovanju. Da je v takih razmerah vsaka točna evidenca o članskem gibanju in vsako agilnejše delovanje, ki sloni sicer na pisarni, nemogoče, je umljivo. O. Z. sicer ni v gmotnih zadregah, pač pa si radi tega, ker nima lastne pisarne, ne more nabaviti risalnega stroja in nastavitvi posebne pisarniške moči. Vse to pa je seveda trajna ovira za smotreno delovanje tudi O. Z. same. Prosimo cenjene tovariše, da nam sporoče, ako zvedo za primeren lokal.

Iz O. Z. so izstopile sledeče organizacije: 1. »Krožek magistratnih uradnikov Ljubljane«, ker se snuje posebna zveza uradništva avtonomnih mest, 2. »Osrednje društvo poštnih in brzotajvnih uslužbencev za Slovenijo v Ljubljani« brez izrečne navedbe razloga, 3. »Društvo slovenskih živinozdravnikov — Ljubljana« zaradi pristopa k »Jugoslovanskemu veterinarskemu združenju«, 4. »Društvo nižjih mestnih uslužbencev v Ljubljani« v zmislu sklepa obč. zbora, 5.

»Društvo brzotajvnih in telefonskih mojstrov za Jugoslavijo v Ljubljani«, ker je včlanjeno že pri osrednjem društvu poštnih organizacij in 6. »Društvo uslužbencev mestne elektrarne, plinarne in vodovoda v Ljubljani« v zmislu sklepa obč. zbora.

S predelavo predloga zakona o drž. službenikih se na prošnjo O. Z. bavita gg. vladni svetnik dr. Rutar in poštni nadkomisar Matjašič.

»Sodno - pisarniški in zemljiško-knjižni uradniki se pozivljajo, da vpošljejo društvu čimprej eventuelne, spremeni-valne predloge k objavljenemu predlogu službene pragmatike.« Tajnik.

Kaj je z Zvezo nabavljajnih zadrug? Svoji čas je bilo čitati, da se je Zveza že ustanovila, ter se je tudi imenoval slovenski član, ki naj bi zastopal v nji interese zadrug iz Slovenije. Od takrat od Zveze ni več nikakega glasu. Zadruga so se v smislu svoječasne naredbe ustanovile, a s poslovanjem ne morejo narej, ker jim manjka poslovnega kapitala. Vsa pisma in urgence, naslovljene na Zvezo, ostanejo nerešene in ni odgovora od nikoder. Ali je to malomarnost od strani Zveze ali — kaj je vzrok? Zadnji čas je, da začne Zveza že vendar enkrat poslovati ali naj pa naznani zapreke, da si vemo vsaj na en ali drug način pomagati. Če so pa funkcionarji v Zvezi nesposobni, jo voditi, potem naj napravijo prostor drugim, ki so zmožni in imajo veselje do dela! Čakanja smo siti in zahtevamo jasne izjave, ker draginja postaja od dne do dne večja, pomoči pa ni od nikoder. Ali naj res odtegnjene draginske doklade izginejo brez sledu in hačka, ter naj se tudi v naših vrstah pojavi nezaupanje v vlado in njene uredbe, ker ne nadzira delovanja Zveze ali jo morda celo ovira??

Predvsem... Na sestanku sodnih poduradnikov in slug, ki se je vršil ne davno v Radečah pri Zidanem mostu, je smatral g. tovariš Iv. Mlinar za **predvsem** potrebno, da se dela na to, naj bi vsak sluga pred imenovanjem napravil tozadevni izpit, češ na ta način se ne bo več sprejemalo v državno službo ljudi, ki so komaj večji svojega podpisa ter je njihova izobrazba komaj za pastirja zadostljiva. I.e na ta način se bo naš stan povzpela do ugleda, ki mu pristoja. Tov. Mlinar smatra to za **predvsem** nujno. Toda imamo še veliko bolj perečih reči, posebno zdaj, ko se bo v kratkem začela graditi nova službena pragmatika. N. pr. zvišanje začetne plače, pokojnine, preskrbe sirot itd. Javnost bi lahko sodila — po tem odstavku govora g. tov. Mlinarja

— da je pri sodiščih ogromna večina slug, ki so komaj zmožni svojega podpisa. Teža t. Mlinar gotovo ni hotel reči. Namen je imel dober, a izrazil se ni spretno. Povdariti moram zato resnici na ljubo, da ni tako, kakor bi se po njegovih besedah lahko domnevalo. Justična uprava je namreč vedno zahtevala, da je bil prosilec za mesto sodnega sluga zmožen tudi v pisavi, a ne samo v materinem jeziku, temveč celo v uradnem — torej prej nemškem jeziku. Če se je pa človek poleg svojega materinega jezika na en ali drug način naučil še tujega, bodisi v šoli ali izven nje, se potem ne more govoriti o zmožnosti in izobrazbi pastirja. Gotovo je, da vsakdo ni enako spreten v pisavi. Tudi med višjimi gospodi ne. Radi tega pa še ni nezmožen za službo. Da se povzpemo do bolj-sega ugleda je treba po mojem mnenju predvsem, da smo značajni, trezni, zanesljivi in marljivi. Treba je, da smo možje, ki imajo ponos! Mnogokrat si podkopavamo svoj ugled sami. Načina ne bom tukaj navajal. Dalje nas mora država, kateri služimo plačati tako, da bomo mogli primerno živeti in se oblačiti. Tudi naš službeni naziv »sluga« ne vpliva ugodno na naš ugled. Potrebno bi bilo, da se ta staroveški naziv odpravi. Velika večina tovarišev je gotovo toliko zmožna, da lahko dobro opravljajo svojo službo. Izjeme so pa povsod. Zato se mi zdi primeranje s pastirjem neprimerno in žaljivo. — **Gorenec.**

A. Mihelič, Ljubljana

Selenburgova ulica 1.

15-3

Trgovina s ščetinastimi izdelki. Galanterija in parfumerija. Edina zaloga jugoslovanskih **K V A R T** kakor tarok, marijaš, whist, primorka.

Krojaštvo Fran Iglič

Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 28.
preje v Trstu.

Izdelovanje oblek za gospode, otroke in uniforme. Za dame po najnovjšem modernem kroju. — Lastna zaloga modnega blaga. — Uradnikom znaten popust

Najstarejša spedijska tvrdka v Sloveniji

R. RANZINGER

Ljubljana spedijska pisarna Ljubljana

Podjetje za prevažanje blaga juž. železnice. Brzovozni in tovorni nabiralni promet iz in v Avstrijo. Zaccarinjenje. Podjetje za prevažanje pohištva. Skladišče s poseb. zaprtimi kabinami za pohištvo.

Brzjavljavi: Ranzinger. 24-2 Interurban telefon 60.

Naročaito in širite „Naš Glas!“

VZAJEMNA POSOJILNICA

REG. ZADRUGA Z O. J. V LJUBLJANI

dovojuje javnim uslužbencem posojila na osebni kredit proti poroštvu, zasnambi na službene prejeme in zastavi življenskih polic na daljšo dobo, in profi malim mesečnim odplačilom :: **7% obresti.**

HRANILNE VLOGE SE OBRESTUJEJO PO

4%

Prošnje se rešujejo zelo hitro. Zahtevajte prospekt!